

[M. C. Jensen.]

sidste Rigsdagssamling gennemført i det høje Folketing efter en ret indgaaende Udvalgsbehandling. Jeg maa sige, at Lovforslaget er efter min Mening under denne Behandling ændret paa væsentlige Punkter og i betydelig Grad forbedret. Lovforslaget naaede derimod ikke at komme til Behandling i det høje Landsting. Dansk Fiskeriforening har, efter at Lovforslaget var vedtaget i Folketinget, haft Lejlighed til at holde sit aarlige Delegeretmøde. I Forvejen var der tilstillet hver lokal Afdeling et Eksemplar af det i Folketinget vedtagne Lovforslag, saaledes at Fiskerne var blevet kendt med dets Indhold. Der foregik nu en ret indgaaende Behandling paa Delegeretmødet i Juli, og jeg er glad for, at det formede sig saaledes, at Lovforslaget ikke kom til Behandling i de to Ting umiddelbart efter hinanden, men at der blev et lille Pusterum, i hvilket Fiskerne fik Lejlighed til at se paa det af Folketinget vedtagne Lovforslag. I dette var der et godt Grundlag for Fiskernes Drøftelse af Sagen. Paa Delegeretmødet blev der vedtaget nogle mindre Ændringer, som jeg haaber at den højtærede Minister vil forelægge for Udvalget. Man drøftede paa Mødet Paragraf for Paragraf, og der blev egentlig ikke gjort nogen Indvending mod Forslaget, som det forelaa. Det blev tiltraadt af Fiskerbefolkningen, og det giver mig noget Haab om, at der skulde være gode Betingelser for at gennemføre en Fiskerilov, der i alt Fald kan tilfredsstille i det hele og store.

Jeg tror, man maa sige om det foreliggende Lovforslag, at det hører til den Kategori af Lovforslag, der egner sig bedst til Behandling i et Udvalg, og jeg skal senere tillade mig at foreslaa et saadant nedsat. Jeg skal dog om de Enkeltheder i Lovforslaget, der afviger fra den nugældende Lov, gøre nogle enkelte Bemærkninger.

I § 4 er der indført et nyt femte Stykke, der omhandler Fiskeriet i de sønderjydske Farvande, hvilket altsaa vil sige, at de Tillægsbestemmelser, vi har til Loven om Saltvandsfiskeri, Lov Nr. 339 af 1920 om dansk Lovgivning om Saltvandsfiskeri i Sønderjylland, gaar ind som Del af Loven

selv, saaledes at Loven af 1920 kan ophæves.

I § 5 er der foreslaaet Ændringer med Hensyn til Tiden for Indtagelse af Bundgarnspladser. Ærede Medlemmer maa undskylde, at jeg, om jeg saa maa sige, kommer ind paa faglige Benævnelser, men jeg er nødt til det for at gøre Rede for hele dette Spørgsmaal. Der er altsaa her foreslaaet Ændringer med Hensyn til Indtagelse af Bundgarnspladser. Efter den nugældende Lov skal man have afmærket sine Bundgarnspladser den 15. Januar. Det foreslaas nu at sætte Tidspunktet til 15. November. Det er jo en lang Tid at rykke det frem, men det er bl. a. sket, fordi det er ønskeligt for Fiskerne i god Tid at vide, hvor de kan anbringe deres Redskaber. Ogsaa Isforhold og andre Omstændigheder gør det ønskeligt, at man faar disse Fiskepladser afmærket noget før, end Tilfældet er efter den gældende Lov.

I § 6 indføres der skærpene Bestemmelser om Afmærkning af Bundgarn og andet faststaaende Redskab. Der er internationale Regler for en vis Art af Fiskeri. Bestemmelserne om Snurrevaadsfiskeri er optaget i Loven paa den Maade, at de til enhver Tid gældende Bestemmelser skal efterkommes.

Jeg kommer nu til en meget vigtig Paragraf, Aalegaardsparagraffen, § 7. Den er i det væsentlige den samme som i den nugældende Lov, men det betyder ikke, at Fiskerne er tilfredse med denne Ordning. Det høje Tings Medlemmer er sikkert klare over, at der fra Fiskernes Side gennem mange, mange Aar har været rejst Krav til de skiftende Regeringer om at faa ophevet den Bestemmelse, hvorefter Grundejerne har fortrinsvis Ret til Fangst af Aal. Denne Ejendoms hjemmel, som i en vanskelig Tid paa ulykkelig Maade er overgivet til Ejendomsbesidderne, mener Fiskerne, at det maa blive Statens Sag at skaffe dem tilbage, og det er ikke saadan, at man har frafaldet eller glemt dette Krav. Rigsdagen har ogsaa manifesteret sin Stilling til dette Spørgsmaal. Der blev i 1916 nedsat en Kommission, der, saa vidt jeg husker, afgav sin Betænkning i 1917, og alle var i Virkeligheden enige om, at Staten burde afløse denne Ejendomsret, saaledes